

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.1.2013 —
Alfacam ym. v. parlamentti**

(Asia T-21/12) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Julkiset palveluhankinnat — Tarjouskilpailumenettely — Audiovisuaalisten palvelujen tarjoaminen parlamentille — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen — Asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 94 ja 103 artikla — Selvästi täysin perusteeton kanne)

(2013/C 71/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Alfacam (Lint, Belgia), Via Storia (Schiltigheim, Ranska), DB Video Productions (Aartselaar, Belgia), IEC (Rennes, Ranska) ja European Broadcast Partners (Eubropa) (Aartselaar) (edustaja: asianajaja B. Pierart)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: aluksi P. López-Carceller ja C. Braunstein, sitten P. López-Carceller ja G. Hellinckx)

Oikeudenkäynnin kohde

Parlamentin 18.11.2011 tekemän päätöksen, jolla watch tv -nimiselle yhtiölle myönnettiin tarjouskilpailun EP/DGCOMM/AV/11/11 erä nro 1, joka koskee audiovisuaalisten palvelujen tarjoamista parlamentin Brysselin (Belgia) toimipaikassa, sekä parlamentin 18.11.2011 tekemän päätöksen, jolla hylättiin Eubropan tämän erän osalta tekemä tarjous, kumoamisvaatimus

Määräysosa

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 89, 24.3.2012.

Kanne 16.10.2012 — Wojciech Gęsina Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina v. komissio

(Asia T-468/12)

(2013/C 71/35)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Wojciech Gęsina Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja H. Mackiewicz)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 19.6.2012 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 554/2012

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisessä kanneperusteessa kantaja vetoaa siihen, että komissio on hyväksynyt riidanalaisen asetuksen tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾ vastaisesti erityisesti sen vuoksi, että siinä on tulkittu virheellisesti nimikkeen 9505 selitystä, kun siinä on katsottu, että koska koriste-esine ei sisällä juhlaan liittyviä painokuvioita, koristekuvioita, symboleja tai kirjoituksia, sitä ei ole suunniteltu, valmistettu eikä tunnustettu yksinomaan juhlaesineeksi.

Kantajan mukaan nimikkeen 9505 sisällöstä ja sitä selittävästä huomautuksesta ilmenee, että kyseisessä esineessä ei tarvitse olla konkreettisia tiettyyn juhlaan viittaavia painokuvioita, koristekuvioita, symboleja tai kirjoituksia, jotta esine voidaan tunnustaa juhlaesineeksi.

Kysymyksen, onko esine suunniteltu, valmistettu ja tunnustettu yksinomaan juhlaesineeksi, on riipputtava kyseisen esineen juhlaan liittyvästä symboliikasta kyseisessä jäsenmaassa ja sen liittymisestä juhlaaperinteeseen ja -kulttuuriin kyseisessä maassa. Mainitunlaisen esineen, joka on tunnustettu juhlaesineeksi kyseisessä kulttuuripiirissä, ei välttämättä tarvitse lisäksi sisältää kyseiseen juhlaan liittyviä symboleja, koristekuvioita tai kirjoituksia, (mutta se voi sisältää niitä).

- 2) Toisessa kanneperusteessa kantaja vetoaa siihen, että komissio on rikkonut riidanalaisella asetuksella Euroopan yhteisöjen yhdistetyn nimikkeistön ⁽²⁾ nimikettä 9505 koskevaa selittävää huomautusta, koska se on tulkinnut sitä virheellisesti, ja koska se on katsonut, että koska koriste-esine ei sisällä mitään juhlaan liittyviä painokuvioita, koristekuvioita, symboleja tai kirjoituksia, sitä ei ole suunniteltu, valmistettu eikä tunnustettu yksinomaan juhlaesineeksi.

Kyseisistä yhdistetyn nimikkeistön selittävästä huomautuksista ilmenee kantajan mukaan nimenomaisesti, että nimikkeeseen 9505 kuuluvat tuotteet ovat rakenteeltaan ja suunnittelultaan (painokuviot, koristekuviot, symbolit tai tekstit) sellaisia, että ne on tarkoitettu tietyssä juhlassa käytettäväksi. Suluissa olevilla ilmaisuilla on määritelty vain esimerkinomaisesti, mistä tuotteen rakenne ja suunnittelu voivat muodostua. Yhdistetyssä nimikkeistössä ei toisin sanoen suljeta pois sitä, että tuote (sellaisenaan) voi tietyssä kulttuuriympäristössä olla tietyn juhlan symboli myös silloin, kun se ei sisällä mitään painokuvioita, koristekuvioita, symboleja tai tekstejä.

- 3) Kolmannessa kanneperusteessa kantaja vetoaa siihen, että komissio on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska se on sallinut sen, että tietyltä tuoteryhmältä (tekokukat ja -kasvit, joita käytetään juhlissa) evätään juhliin liittyvän tuotteen ominaisuus, koska juhlaan liittyvät painokuviot, koristekuviot, symbolit tai kirjoitukset puuttuvat, kun taas muilla ryhmillä katsotaan olevan nimikettä 9505 vastaavat ominaisuudet, vaikka kyseisissä esineissä ei ole mitään juhlaan liittyviä painokuvioita, koristekuvioita, symboleja tai kirjoituksia.

Euroopan unionin oikeudessa on yksittäisten jäsenvaltioiden antamia sitovia tariffitietoja, joissa esineitä (myös tekokukkia), jotka eivät sisällä konkreettisia symboleja, kuvioita tai koristekuvioita, on luokiteltu nimikkeeseen 9505. Näin ollen on vahvistettu, että esine sellaisenaan — ilman kirjoituksia tai koristekuvioita — voi tietyn EU-maan kulttuuriympäristössä olla konkreettisen juhlan symboli ja sen vuoksi siellä juhlaesineeksi tunnustettu ja suunniteltu sekä valmistettu.

Yhdistetyn nimikkeistön 95 ryhmän huomautuksista ja yhdistetyn nimikkeistön selittävien huomautusten kommentaareistakaan ei ilmene, että tuotteen pitäisi olla tunnustettu juhlaan liittyväksi koko Euroopan unionin alueella, jotta se saisi juhlaesineen aseman. Tällainen näkemys juhlaesineestä johtaisi siihen, että hyvin harvat tuotteet täyttäisivät kyseiset edellytykset. Euroopan unionissa asuu yli 500 miljoonaa kansalaista, joilla on erilaisia perinteitä ja kulttuureja ja jotka kuuluvat eri uskontokuntiin. Näin ollen unionissa ei ole mitään yhteistä juhlaesineitä, vaan myös luettelot juhlaesineistä eri jäsenvaltioissa ovat erilaisia. Joillakin nimikkeeseen 9505 kuuluvilla tuotteilla on kantajan mukaan lopulta juhliin liittyvä luonne vain joissakin jäsenvaltioissa, kun taas muissa jäsenvaltioissa vastaava perinne on tuntematon tai vain harvojen suosima.

Kanne 17.12.2012 — Mory ym. v. komissio

(Asia T-545/12)

(2013/C 71/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Mory SA (Pantin, Ranska), Mory Team (Pantin) ja Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS) (Miraumont, Ranska) (*edustajat:* asianajajat B. Vatier ja F. Loubières)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan komission päätöksen

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen, joilla ne tukevat kannettaan komission 4.4.2012 antamasta päätöksestä K(2012) 2401 lopullinen, jossa komissio täsmentää, ettei 9.3.2012 annetun komission päätöksen K(2012) 1616 lopullinen 2 artiklassa Sernam-yhtymälle määrätty valtiontukien palautusvelvoite ei ulotu mahdollisiin Sernam-yhtymän varojen ostajiin.⁽¹⁾

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei komissiolla ole ollut toimivaltaa kanteen kohteena olevan päätöksen tekemiseen, ja tämän vuoksi tapahtuneeseen harkintavallan väärinkäyttöön, koska komissiolla ei ilman asianperusteellista uudelleen tutkimista ole toimivaltaa tehdä päätöstä, jolla todetaan, ettei 9.3.2012 annetun päätöksen täytäntöön panemiseksi vahvistettu menettely merkitse kyseisen päätöksen kiertämistä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu laiminlyöntiin aloittaa valtiontukien valvontaan kuuluva muodollinen tutkintamenettely tapauksissa, joissa on vakavia epäilyjä.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu päätöksen tarkoituksen ja perustelujen väliseen ristiriitaan yhtäältä siksi, etteivät päätöksen tarkoitus, johon komissio on vedonnut, ja päätöksen todellinen sisältö vastaa toisiaan, ja toisaalta siksi, että päätöksessä on käytetty keskenään ristiriitaisia perusteita arvioitaessa sitä, ettei tukea saaneen toiminnan ja sen ostajien välillä ole taloudellista jatkuvuutta.

⁽¹⁾ EYVL L 256, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2008, C 133, s. 1.